

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Tertia. De occursu & susceptione cælestis regis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

ventorum vis & aliorum, euagadi tollunt opportunitatem. Omnia enim videntur nunc dicere. Maneat vnusquisque apud se, & occupet se tantum cum Iesu die ac nocte. Nullus egrediatur extra ostium tabernaculi sui, quia tempus non patitur: sed sabbatizet sabbatum mentis, & praparet Domino locum pulcherrimam in se mansionis. Nam quanto sensus exteriores magis restricti sunt & vniti: tanto spiritus intus liberior fit, & ad diuina cōtemplanda potentior. Sed iam nil restare videtur, quam gratia & virtus Spiritus sancti: sine qua inops est vita nostra, & infra iacens hominis quolibet diligentia. Hęc autem si adsit, citò ad superiora rapit: & satis est amanti, etiam si literas nesciat. Scienti autem literas, ad intellectum necessarius est spiritus: quia sine spiritu, literarum cassæ sunt, sicut & preces insipidæ omnes.

6. Insiste igitur deuotioni maiori, in tam sacro tempore aduentus Domini: ab eo autem specialiter die, quo cantatur. O sapientia, in festo beatę virginis Lucię. Tunc sursum cor & anima, ad Christum affectuosiùs sunt subleuanda: quia ipse est, quę aduenire desiderat sancta mater Ecclesia. Hęc siquidem exclamatio sanctorum Prophetarum, desiderium ingens insinuat, nec non cuiuslibet fidelis animę affectum Christi optantis aduentum. Tanquam inter votiuas preces diceret: O bone amantissime Iesu, vera & æterna sapiētia Patris, qui nos mirabiliter creasti, veni & salua iam lapsos mirabiliore ordine, quo id agere disposuisti. Veni ad visitandum nos in ergastulo carnis, nascēdo sine contagio carnis: vt liberentur electi tui, quos pondus peccatorum grauat, & horror mortis graniter affligit. Veni ad illuminandum mundi tenebras, & tenebrosas expurga conscientias: quatenus peccatorum vinculis absoluti, in tua miseratione lætemur: atque gratia tua erecti, spe æternorum bonorum consolemur. Per te Iesu Christe, verum animę lumen, ex Patre ante sæcula genium. Amen.

T E R T I A .

De occurſu & susceptione celestis regis.

1. **D**icite filia Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus. Olim Deus Matth. 21.
loquens Patribus & Prophetis, multos testes suę incarnationis præmisit, & nunc sub eisdem penè verbis, cuiuslibet animę fidelis sui aduentus tempus denuntiat. *Dicite*, inquit, *filia Sion*. Vos ibid.
qui spirituales estis, & prophetiæ spiritum habetis: Aut vos, qui Prophetas legistis, & scripturas nostis, dicite inquam animę expectanti & meum aduentum plurimum desideranti, vt oculos dei suę aperiat, & me statim adesse cognoscat. Nam talē animam quærō, quę me videre desiderat, & de me frequenter cogitat.

Huic

Abac. 2.

Huic mando & remando, ne tadio torpeat: sed euigilet, surgat, & expectet. Oret proinde, & legat literas meas de celis sibi destinatas, intendat eis frequenter; & donec veniam, recreet se in eis, & consoletur valenter; nec desistat à precando & desiderando, quia veniens veniam, & non tardabo. Longam satis moram protraxi, repente venire nolui: plures tamen & solennes nuntios præire feci, frequenter per illos mandavi & annuntiaui, ut desiderium excitarem, & gaudium de adventu meo magnificarem.

2. Nam magnus rex alicubi venturus, magno desiderio est suscipiendus. Qui ergo vehementer me desiderat, magis de præsentia mea, cum venero, gaudebit. Qui autem mundo deditus est, me desiderare non potest. Qui verò omne mundi solatium spernit, ac distractiones cordis fugiens, se in intimis recolligit, æterna desiderans, præsentia fastidians; ipse diè visitationis meæ, & horam aduentus sancti sanctorum, celestis quoque regis gloriosam præsentiam, accelerare deprecatur, dicens: Veni Domine, visitare me in pace, ut læter coram te corde perfecto. Veni desiderium cordis mei, lumen oculorum meorum, & pax. Tu spes mea, expectatio Israel. In te speravi, ne confundas me ab expectatione mea, quia ad te animam meam cum desiderio leuavi. Tali anima sic desideranti, & me de die in diem quarenti citò apparebo, & meipsum manifestabo. Ego enim sum Dominus Deus eius, qui loquutus sum in Prophetis. Et vsque nunc loquor omnibus, sed specialius tamen amicis meis fidelibus; singulariter autem ei, qui præ cæteris me magis affectat, atque reuerentius suscipere, & ad se introducere concupiscit. Et nunc propè sum, dicit Dominus. Iam tempus meum impletum est, vltra non morabor. Implebo verbum meum quod dixi, satisfaciam promissioni meæ, non differam desiderium animæ: erit, quod petiuit; fiet, quod optauit: quia ego ipse, qui loquebar, ecce adsum.

Matth. 21.

3. Gaude & lætare anima fidelis, quia venit tibi rex de celis. Hic est Dominus Deus tuus, conditor & redemptor tuus, diu expectatus, ardentè desideratus, & ad veniendum iam paratus. Ecce cælum, vnde egreditur. Ecce mundus, quem ingreditur. Ecce in sinistra eius diuitiæ & gloria. Ecce in dextera eius ignea & Archangeli, ante eum Prophetæ, iuxta eum Apostoli, post eum innumerabiles sanctorum chori. Ecce quantus hic, qui ingreditur, cui Dominationes occurrunt, & omnes virtutes cælorum famulantur. Ecce venit pius & mansuetus, pauper & humilis rex in humanitate, qui iudicaturus est orbem terræ in aequitate.

Beati

Beati oculi, qui ista vident, & æterni regis opera ad suam ædificationem considerant. Quia non in eis pompam huius mundi videbunt, sed omnem humilitatem & mansuetudinem, in tanti regis aduentu inuenient. Beati omnes, qui spiritualis intelligentiæ oculos habent, & in lumine fidei æternæ veritatis lumen aspiciunt.

4. Videtur mundus iste visibilis oculis carnis, etiam ab infidelibus & paganis; sed ipse inuisibilis conditor orbis, oculis cernitur mentis ab vniuersis Christi fidelibus, ex totis precordijs Christum amantibus. Nam credere in Christum, mente cernere est: & ardentem amare, ipsum tenere est. Sic enim videbant eum sancti Patriarchæ & antiqui Prophetæ, qui longè antè aduentum eius prædixerunt, & multa de eo prophetarunt. Prophetæ namque olim vocabantur videntes, quia quem cæteri nesciebant, prævidebant: & alijs indoctis, verbis & scriptis suis insinuare curabant. Sic anima & nos Christum videmus, qui post eius incarnationem ad fidem venimus: quia cuncta, quæ de eo legimus vel audimus, firmiter animo retinemus: & à Prophetis veraciter prædicta, & ab Apostolis fortiter confirmata confitemur, laudamus, & prædicamus. Beati ergo oculi eorum, qui licet Christum in carne non viderunt, tamen fideliter in eum credunt, deuotè venerantur, castè diligunt, ardentem que suscipere desiderant.

5. Ecce Rex noster aduenit de cælis, læti occurramus ei, & deuotis illum amplexibus suscipiamus. Lætentur cæli, id est, alti cõtemplatiui, & exulter terra, id est, simplices, actiuæ vitæ dedicati, ante faciem Domini: quia venit, quoniam venit saluare nos, & dare se nobis. Iubilare montes laudem, & stillare doctores verbî dulcedinem, & fluant colles lac & mel ad omnium nostrum spiritualem consolationem. Canite tuba in Sion, excitentur omnes torpentes, dispersi congregentur in vnum, confortentur pusillanimes, consolentur tristes, erigantur infirmi: omnes conueniant, singuli de locis suis properent; quia magnus dies in Israel, dies sanctus Domini, dies festus regis æterni appropinquauit. Lætare Hierusalem, & conuentum facite cuncti fideles, qui diligitis Iesum Christum, gaudium omnium se amantium. Quia non in tumultu, nec in apparatu visibili apparebit: sed in spiritu lenitatis & mansuetudinis, illum ab intus videbitis. Gaudeat igitur, & præparent se vniuersi populi, tribus & linguæ. Sed tu anima deuota, filia Sion, cuius tota intentio ad Deum conuersa est: tu, inquam, magis exulta. Tibi enim per Prophetam à Domino dicitur, tibi specialiter mandatur: tu ex nomine amicebilitate vocaris, vt audias & videas, qualis est, qui ad te vêturus est. Ecce Rex tuus venit tibi. Ecce Rex tuus, non terrenus, nõ temporalis, nec mortalis:

lis: sed caelestis, æternus & immortalis. Ecce venit, nō regnare in mundo, sed saluare mundū sanguine suo: Ecce Rex, nō Rex Romanorū, aut Francorum: sed Rex Regum, & Dominus omnium dominorum. Per hunc Reges regnāt in mundo, & sine eo, nemo coronabitur in cælo. Rex cæli est iste, & venit non terram accipere, sed regnum dare caeleste. Qui ei seruire voluerit, faciet illū secum regnare: & quicumque sibi obedire contempserit, à regno eius exclusus erit. Ecce Rex tuus, quem desideras, quem amas; in quem credis, & in quo speras. Omnibus quidem creaturis rex est generalis, tibi autem per amorem specialis, sicut proprius sponsus & amicus familiaris. Tuus inquam, quia pro te sollicitus amplius: tibi vigilantius intentus: tibi affectuosius inclinatus propiorque coniunctus; ita vt dicere verè possis: *Rex meus & Deus meus*. Nam ab æterno te dilexit, & nunc vt te liberet & saluet, de cælo à regalibus sedibus venit. In quo si gloriari volueris, nescio, quomodo poteris contristari vel desperare.

*Psal. 5. & 13.
Sap. 18.*

7. Ipse enim Rex & gubernator omnium, & quæ potenter fecit, sapientissimè regit: vt meritò Rex & Dominus dici debeat vniuersorum, & tuus tamen ex speciali gratia donorum. Ab ipso dependet cælum & terra, & eius imperio regitur omnis creatura. Huius potentia nemo resistere potest, eius sapientia disponuntur vniuersa. Sapientia & virtus eius cum ipso, & ipse fecit omnia, & non est finis magnitudinis eius. O quàm excelsus & immensus est iste, præ cunctis regibus & principibus, de quo loquitur Propheta in psalmo: *Deus autem Rex noster ante secula, operatum est salutem in medio terra*. Ecce venit: Venit non in auro & argèto, nec indutus purpura & bysso: non in equis phaleratis, aut armis splendidibus non in clangore buccinæ & cytharæ, sed in humilitate & paupertate; in mansuetudine & charitate; vt amaretur potius, quàm timeretur, vt attraheret magis ad se peccatores, quàm fugaret.

Psal. 73.

Ephes. 2.

7. Sed propter quid venit? Venit propter nimiam suam charitatē, qua te dilexit; vt redimeret, quem perditum sciebat. Venit propter tuam necessitatem & defectibilitatem, quæ multiplex & magna nimis erat. Venit à peccatis te liberare, & preciosi sanguinis sui effusione purgare. Venit ignorantiam tuam illustrare, & viam veritatis ostendere. Venit infirmitatem tuam adiuuare, & tolerantiam in aduersis docere. Venit à terrenorum appetitu reuocare, & ad caelestia amanda sustollere. Venit virtutes predicare, & finem vitij imponere. Venit gratiam infundere, & caelestium consolationum dulcedine letificare. Venit omnibus bonis te replere, & ab omnibus malis eripere. Venit æternam beatitudinem tibi donare, & pro te temporalem miseriam sustinere. Venit

mit omnia sua tibi conferre, & super omnia dona seipsum tibi in perpetuum fruendum præbere. Vt enim tu æternaliter gauderes, venit ipse laborem & dolorem suscipere. Vt tu ditesceres, venit depauperari. Vt tu regnares, venit exulare. Venit ad errantē via, ad ignorantem veritas, ad mortuum vita, ad cæcum lumen, ad infirmum medicus, ad desolatum consolator, ad damnatum liberator, ad seductum consiliator, ad desperatum Salvator. Ecce propter quid venit, & quantum tibi suo salutari aduentu contulit.

8. Non misit Angelum, non Archangelum, non Patriarcham, non Prophetam, sed venit ipse Rex Angelorum, & Dominus Prophetarum ad liberandum te; quoniam ipse est Dominus Deus tuus, qui fecit te. Siquidem omnes reges & Prophetæ, qui ante eum fuerunt non potuerunt quemquam de manu mortis liberare, neque ad æternam vitam perducere: sed iste rex potentissimus & magnificus per sæcula, de manu mortis populum suum liberabit, vincula inferni destruet, & in paradysum electos suos perducet.

9. O si bene intelligeres ac diligenter animadverteres, qualis ac quantæ maiestatis sit iste rex gloriæ, attolleres vtique portas cordis tui affectuosissimè, & introduceres ad te regem perennis gloriæ. Quia cum summa exultatione, cum ingenti honore & solemni præparatione, decet talem ac tantum Regem suscipere. Si enim mandasset tibi rex aliquis terrenus, aut vnus ex principibus eius: Cras veniam ad te, para mihi hospitium, volo apud te mansionem facere; qualem putas haberes sollicitudinem, quantamque duceres admirationem? Nunc ecce mandat tibi rex, de cælo loquens per Prophetam: *Preparare in occursum Dei tui Israel, quia ego veniam, & habitabo in medio tui.* Idcirco ad hunc suscipiendum hospitem, cordis tui adorna thalamum: quia non solum ad te venire, sed etiam in te habitare desiderat, & tanquam in thalamo suauius requiescere. Felix anima, quæ in se huius tanti hospitis meretur aduentum: & quem omnis creatura dignè non capit, ipsa amatius desiderijs, in secretissimum trahit secretum: vt tanto fælicius intus quiescat, quanto exterius nihil eam delectat. Beata planè, ad quam venire dignatur altissimus de cælis, rex regum Dominus: non vt iudicet aut terreat, sed vt piè eam tanquàm bene cognitam & sibi præelectam visitet & confoletur. Venit enim rex mansuetus visitare & consolari omnes lugentes Sion, dare pacem habitantibus in terra, differre districtum iudicium, prærogare misericordiam, veniam tribuere peccantibus, suscipere poenitentes, nulli denegare gratiam: & postremò omnibus expectantibus se in salutem, gloriam præstare sempiternam. Amen.